

TWA

สวัสดิภาพสมาคม
Thai Welfare Association

Supporting the Thai Community in Australia

สัมมนา เรื่องข้อเปลี่ยนแปลงกฎหมายอิมมิเกรชันและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

วันอาทิตย์ที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2544

คำตอบสำหรับคำถามที่ลูกความที่มีปัญหาเกี่ยวกับชีวิตสมรสมักจะถาม

ฉันจะสามารถหย่าได้เมื่อไร ?

เหตุผลเดียวสำหรับการหย่าก็คือการเลิกร้างของชีวิตสมรสโดยไม่สามารถกลับคืนดีกันได้ โดยมีหลักฐานแสดงถึงการที่แยกกันอยู่อย่างน้อย 12 เดือน คุณจะยื่นคำร้องขอหย่าไม่ได้จนกว่าคุณได้แยกกันอยู่เป็นเวลา 12 เดือน แต่อาจมีบางกรณีซึ่งคุณสามารถแยกกันอยู่ในบ้านเดียวกันแต่ไม่ใช่ในฐานะสามีภรรยา ผู้ที่จะขอหย่าจะต้องชำระค่าธรรมเนียมในการยื่นเรื่อง ในขณะที่อีกฝ่ายไม่ต้องทำอะไรนอกจากเซ็นชื่อรับทราบในเอกสาร หรืออาจจะทำเรื่องขอหย่าร่วมกัน กระบวนการหย่าทางศาลจะแยกจากกระบวนการศาลอื่นๆ และต้องชำระค่าธรรมเนียม 250 เหรียญในการยื่นคำร้องขอหย่าต่อศาล คุณสามารถทำการขอหย่าได้เองง่ายๆ หรือขอความช่วยเหลือจากศาลครอบครัวหรือจากทนายความโดยเสียค่าใช้จ่ายทางกฎหมายแบบประหยัด ในการหย่าถือว่าไม่ได้เป็นความผิดของใครคนใดคนหนึ่ง ถ้าคุณมีบุตรที่อายุต่ำกว่า 18 ปี ศาลจะพิจารณาว่าได้มีจัดการเกี่ยวกับการเลี้ยงดูที่เหมาะสมหรือไม่ โดยจำไว้ว่าการหย่าไม่ได้เป็นการสิ้นสุดความรับผิดชอบสวัสดิการความเป็นอยู่ของบุตรและไม่ได้เป็นเพียงการตั้งคำถามเกี่ยวกับทรัพย์สิน

กระบวนการหย่าอาจจะต้องกินเวลานานถึง 3 เดือนนับตั้งแต่วันที่ยื่นเรื่องจนถึงวันที่ทราบผล ในวันที่ฟังผลการตัดสินการหย่าคุณจะได้รับคำตัดสินคดีจากศาล (decree nisi) หลังจากนั้น 1 เดือนคุณจะได้รับใบหย่าแจ้งคำตัดสินคดีเป็นเด็ดขาด (decree absolute) คุณไม่สามารถแต่งงานใหม่ได้จนกว่าคุณจะได้รับใบหย่าแจ้งคำตัดสินคดีเป็นเด็ดขาด การแต่งงานใหม่มักจะต้องการใบหย่าแจ้งคำตัดสินคดีเป็นเด็ดขาดเป็นเวลา 1 เดือนก่อนที่จะถึงวันแต่งงาน

นั่นหมายถึงว่าคุณไม่สามารถแต่งงานใหม่ได้จนกว่าจะครบ 2 เดือนหลังจากฟังผลการตัดสินการหย่า คุณควรติดต่อหรือสอบถามจากทนายก่อนที่จะจัดการหรือกำหนดวันใด ๆ

Thai Welfare Association Inc

Suite 204, Level 2, 78 Liverpool Street, Sydney, NSW 2000

P: (02) 9264 3166 F: (02) 9264 3009

E: tw@thaiwelfare.org ABN: 17 701 845 337

www.thaiwelfare.org

TWA

สวัสดิภาพสมาคม
Thai Welfare Association

Supporting the Thai Community in Australia

ถ้าไม่มีการตกลงกัน เด็กจะอยู่อาศัยอยู่กับใคร ?

กฎหมายครอบครัวกำหนดว่าพ่อแม่ทั้งสองคนที่มีบุตรที่อายุไม่เกิน 18 ปี มีความรับผิดชอบอย่างเต็มที่ในการดูแลบุตร ไม่ว่าจะ เป็นบุตรที่เกิดจากการสมรสหรือไม่ ไม่ว่าพ่อแม่จะอยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่ หรือหย่ากันแล้วก็ตามกฎหมายกล่าวว่าเด็กทุกคนมี สิทธิที่จะได้รับการดูแลจากทั้งพ่อและแม่ และมีสิทธิที่จะติดต่อกับพ่อหรือแม่ นอกจากนี้จะมีคำสั่งศาลเป็นอย่างอื่น สิทธิเหล่านี้ อาจจะต่างกันตามคำสั่งศาลที่เรียกว่า คำสั่งการเลี้ยงดูบุตร (Parenting Order) คำสั่งการเลี้ยงดูบุตรแบ่งตามกฎหมายได้เป็น 3 ประเภท : *ประเภทที่ 1* คือ คำสั่งเกี่ยวกับการอยู่อาศัย (Residence Order) ได้แก่ การที่บุตรจะอาศัยอยู่กับผู้ปกครองคนใด คนหนึ่งหรือทั้งสองคน *ประเภทที่ 2* คือ คำสั่งเกี่ยวกับการติดต่อ (Contact Order) ซึ่งเดิมเรียกว่า คำสั่งเกี่ยวกับการเยี่ยม เยียน (access order) *ประเภทที่ 3* คือ คำสั่งเฉพาะเรื่อง (Specific Issues Order) ซึ่งมักจะเป็นคำสั่งที่ระบุถึงควารับผิดชอบ ของพ่อหรือแม่ หรือของทั้งสองคนที่หลายแบบออกไปเกี่ยวกับเรื่องของการดูแลในระยะยาวหรือแบบวันต่อวัน และในเรื่องของ สวัสดิภาพและพัฒนาการของเด็ก คำสั่งเฉพาะเรื่องอาจจะเกี่ยวกับเรื่องของคุณภาพของเด็ก การศึกษา ศาสนา หรือเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการดูแลเด็กโดยรวมและสวัสดิภาพและการพัฒนาการของเด็ก ศาลจะออกคำสั่งการเลี้ยงดูบุตรโดยอาศัยพื้นฐาน ว่าการออกคำสั่งนั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อเด็กมากที่สุด

โดยส่วนใหญ่ ศาลจะออกคำสั่งให้เด็กอาศัยอยู่กับพ่อหรือแม่ที่เป็นคนรับผิดชอบในการดูแลเลี้ยงดูบุตร ความเป็นอยู่และการ พัฒนาการของเด็กเป็นส่วนใหญ่มาแต่เริ่มแรก ซึ่งศาลจะตัดสินเช่นนั้นเพื่อผลประโยชน์สูงสุดของเด็ก

ปัจจัยที่ศาลใช้ในการพิจารณาตัดสินว่าเด็กควรจะอาศัยอยู่กับใคร ได้แก่

1. ความสัมพันธ์ของพ่อหรือแม่กับบุตร
2. ผู้ที่ เป็นผู้ดูแลบุตรเป็นส่วนใหญ่มาแต่เริ่มแรก
3. ผลกระทบที่จะมีต่อวิถีชีวิตเดิมของเด็ก ซึ่งอาจจะเป็นการรบกวนต่อสวัสดิภาพของเด็ก
4. ความต้องการของเด็ก (ขึ้นอยู่กับอายุและความพร้อมของเด็ก)
5. พ่อแม่แต่ละคนได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงทัศนคติที่เหมาะสมต่อเด็กต่อความรับผิดชอบและหน้าที่การเป็นผู้ให้ กำเนิดหรือไม่
6. ความสามารถของพ่อแม่แต่ละคนในการให้การเลี้ยงดูบุตรอย่างดีพอ ทั้งในทางสติปัญญา ทางกายภาพ และ ทางด้านอารมณ์

Thai Welfare Association Inc

Suite 204, Level 2, 78 Liverpool Street, Sydney, NSW 2000

P: (02) 9264 3166 F: (02) 9264 3009

E: tw@thaiwelfare.org ABN: 17 701 845 337

www.thaiwelfare.org

TWA

สวัสดิภาพสมาคม Thai Welfare Association

Supporting the Thai Community in Australia

7. บัณฑิตอื่น ๆ ที่ศาลพิจารณาว่าเกี่ยวข้องกับสวัสดิภาพของเด็ก
8. ความพร้อมของเด็ก เพศ และพื้นฐานครอบครัว รวมถึงความต้องการที่จะรักษาไว้ให้สัมพันธ์กับรูปแบบการดำเนินชีวิต วัฒนธรรมและประเพณีของชนเผ่าอะบอริจิน หรือชาวเกาะทอเรส สเตรท และสถานการณอื่น ๆ ของเด็กที่ศาลคิดว่าควรให้เกี่ยวข้อง
9. เรื่องที่เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้นกับเด็กหรือสมาชิกในครอบครัวของเด็ก

เมื่อคุณยื่นเรื่องไปยังศาลเพื่อขอคำสั่งการเลี้ยงดูบุตร ศาลมีอำนาจที่จะออกคำสั่งชั่วคราวจนกว่าจะได้เอกสารประกอบคดีที่จำเป็นของแต่ละฝ่ายครบ ศาลมักจะใช้เวลาในการพิจารณาอย่างน้อย 6 เดือน หรือในบางคดีอาจจะนานถึง 18 เดือน ในแต่ละคดีศาลจะออกคำสั่งชั่วคราวก่อน โดยในแต่ละคำสั่งชั่วคราว ศาลจะกล่าวชัดเจนไปว่าเด็กไม่ควรถูกดึงมาให้เกี่ยวข้องด้วย นอกจากจะมีหลักฐานที่ทำให้เชื่อได้ว่าสุขภาพทางกายหรือทางจิตใจ หรือสวัสดิภาพของเด็กอยู่ในภาวะที่เป็นอันตรายจริงๆ

ใครที่จะต้องเป็นผู้ที่จ่ายค่าเลี้ยงดูบุตร ?

กฎหมายที่เกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็ก “Child Support Scheme” ได้กล่าวถึงสิทธิของคุณในการรับเงินช่วยเหลือการเลี้ยงดูบุตร โดยโครงการนี้จะระบุถึงจำนวนเงินสนับสนุนการเลี้ยงดูบุตรที่คุณจะได้รับในระดับต่าง ๆ ที่คำนวณโดยหน่วยงานที่เรียกว่า Child Support Agency (ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสำนักงานภาษีออสเตรเลีย)

ถ้าคู่สมรสของคุณไม่ได้มีส่วนร่วมในการจ่ายค่าเลี้ยงดูบุตรที่มีด้วยกันขณะสมรส คุณควรจะยื่นใบสมัครเพื่อขอรับการตรวจสอบสถานภาพการเลี้ยงดูบุตรจาก Child Support Agency (ถ้าคุณยังไม่เคยทำ)

หลังจากที่ยื่นใบสมัครแล้ว Child Support Agency จะคำนวณจำนวนเงินช่วยเหลือการเลี้ยงดูบุตรที่คู่สมรสของคุณควรจะจ่าย จากสูตรที่คำนวณเป็นร้อยละจากเงินรายได้ก่อนหักภาษีของคู่สมรสของคุณ ดังนี้

บุตร 1 คน	18 %
บุตร 2 คน	27 %
บุตร 3 คน	32 %
บุตร 4 คน	34 %
บุตร 5 คนขึ้นไป	36 %

Thai Welfare Association Inc

Suite 204, Level 2, 78 Liverpool Street, Sydney, NSW 2000

P: (02) 9264 3166 F: (02) 9264 3009

E: tw@thaiwelfare.org ABN: 17 701 845 337

www.thaiwelfare.org

TWA

สวัสดิภาพสมาคม
Thai Welfare Association

Supporting the Thai Community in Australia

จากนั้น Child Support Agency จะรวบรวมเงินช่วยเหลือการเลี้ยงดูบุตรตามที่ได้ทำการตรวจสอบและจ่ายให้แก่คุณ แต่จากประสบการณ์พบว่าหน่วยงานนี้จะทำงานค่อนข้างช้า กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงดูบุตรได้กำหนดขั้นตอนในการพิจารณาจำนวนเงินช่วยเหลือการเลี้ยงดูบุตรในสถานการณ์ที่เฉพาะแตกต่างกันออกไป

เกิดอะไรขึ้นกับทรัพย์สิน ?

คุณมีสิทธิในการยื่นขอต่อศาลภายใต้กฎหมายครอบครัวเพื่อขอให้ชี้แจงกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน หรือให้ออกคำสั่งให้มีการแบ่งทรัพย์สินนั้นระหว่างคุณกับคู่สมรสอย่างเป็นทางการและเป็นธรรมและเท่าเทียมกันถ้าคุณทั้งสองสามารถตกลงแบ่งทรัพย์สินกันตัวเอง ศาลครอบครัวจะออกเป็นคำสั่งตามข้อตกลง (Consent Orders)

คำว่า "ทรัพย์สิน" รวมถึงสิ่งที่มีค่าทุกชนิด ที่แต่ละฝ่ายได้รับผลประโยชน์

ในการแบ่งทรัพย์สิน ศาลต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ศาลจะไม่ออกคำสั่ง นอกเสียจากจะพิจารณาให้แน่ใจว่ามีความถูกต้องและยุติธรรมดีแล้ว
2. ศาลต้องพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้
 - การมีส่วนร่วมในด้านการเงินทั้งทางตรงและทางอ้อม (รวมทั้งการมีส่วนร่วมในนามของบุตร) ในการได้มา การรักษาไว้ หรือการเพิ่มมูลค่าของทรัพย์สินของทั้งสองฝ่าย หรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่ว่าจะยังคงเป็นเจ้าของทรัพย์สินนั้นหรือไม่ก็ตาม
 - การมีส่วนร่วมที่นอกเหนือจากด้านการเงินทั้งทางตรงและทางอ้อม ในการได้มา การรักษาไว้ และการเพิ่มมูลค่าของทรัพย์สิน
 - การมีส่วนร่วมที่นอกเหนือจากด้านการเงินที่ก่อให้เกิดสวัสดิภาพของครอบครัว รวมถึงการมีส่วนร่วมใด ๆ ในรูปแบบของผู้ดูแลบ้านหรือผู้ให้กำเนิด คำว่าครอบครัวในที่นี้หมายความรวมถึงบุคคลอื่นนอกจากบุตรแท้ ๆ หรือบุตรบุญธรรมของทั้งสองฝ่ายด้วย
 - ผลจากการออกคำสั่งซึ่งอาจจะมีผลกระทบต่อความสามารถในการหารายได้ของแต่ละฝ่าย
 - เรื่องที่ตรงกับสิ่งที่กำหนดไว้ในมาตราที่ 75 วรรค 2
 - คำสั่งอื่น ๆ ที่ออกภายใต้กฎหมายครอบครัวที่มีผลต่อแต่ละฝ่ายหรือต่อเด็ก (เช่น คำสั่งให้เลี้ยงดูต่อ หรือคำสั่งอื่นที่ออกภายใต้กฎหมายสำหรับบุคคลก่อนสมรส)

Thai Welfare Association Inc

Suite 204, Level 2, 78 Liverpool Street, Sydney, NSW 2000

P: (02) 9264 3166 F: (02) 9264 3009

E: tw@thaiwelfare.org ABN: 17 701 845 337

www.thaiwelfare.org

TWA

สวัสดิภาพสมาคม Thai Welfare Association

Supporting the Thai Community in Australia

การมีส่วนร่วมไม่จำเป็นต้องเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับรายการทรัพย์สินและอาจจะเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดว่าอยู่นอกเหนือจากการเงิน

หลังจากที่มีการตัดสินใจการมีส่วนร่วมในทรัพย์สินต่างๆ แล้ว ศาลต้องนำเอาปัจจัยที่อ้างถึงในมาตรา 75 วรรค 2 ของกฎหมายที่เรียกว่าปัจจัยที่เกี่ยวกับความจำเป็นในอนาคต (future needs factors) มาร่วมพิจารณาด้วย ปัจจัยเหล่านี้ได้แก่

1. อายุและสุขภาพของทั้งสองฝ่าย
2. สภาพร่างกายและจิตใจของแต่ละฝ่ายที่เอื้อต่อการทำงานได้เต็มที่เพียงใด
3. แต่ละฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการดูแลและควบคุมบุตรที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีหรือไม่
4. พิจารณาว่าในการออกคำสั่งในบางระดับจะไปมีผลต่อการเพิ่มพูนความสามารถในการหารายได้ของผู้ยื่นคำร้อง ทำให้บุคคลนั้นสามารถหางานทำได้ หรือทำให้ผู้ยื่นสามารถก่อตั้งกิจการหรือไม่ หรือมิฉะนั้นต้องทำให้มีรายได้ที่เพียงพอ
5. สัดส่วนของการมีส่วนร่วมของแต่ละฝ่ายต่อรายได้ ความสามารถในการหารายได้ และแหล่งเงินทุนของอีกฝ่ายหนึ่ง
6. ความต้องการที่จะให้ความคุ้มครองของฝ่ายที่ตั้งใจจะทำหน้าที่การเป็นผู้ปกครองอย่างต่อเนื่องไป

โดยสรุปก็คือ ศาลจะดำเนินการ 3 ขั้นตอนในการพิจารณาแบ่งแยกทรัพย์สินอย่างเหมาะสม ซึ่งได้แก่

1. บ่งชี้และประเมินค่าของทรัพย์สินซึ่งแต่ละฝ่ายได้มีส่วนร่วม (สินทรัพย์ทั้งหมด ลบด้วยหนี้สิน)
2. ประเมินการมีส่วนร่วมของแต่ละฝ่ายต่อการได้มา การรักษาไว้ และการเพิ่มมูลค่าของทรัพย์สิน
3. ประเมินการปรับเปลี่ยนการแบ่งสรรการมีส่วนร่วม โดยอ้างถึงความจำเป็นในอนาคตของแต่ละฝ่าย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตราที่ 75 วรรค 2

ขั้นตอนดังกล่าวดำเนินการโดยศาล ทั้งการพิจารณาสินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมด เรียกว่าการพิจารณาแบบรวมหมด (global approach) หรือการพิจารณาแต่เฉพาะสินทรัพย์ (asset approach) ซึ่งจะประเมินการมีส่วนร่วมของแต่ละฝ่ายในทรัพย์สินแต่ละชิ้น โดยศาลจะเลือกใช้วิธีใดขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงของแต่ละคดี (เราจะแนะนำคุณว่าวิธีใดเหมาะสมในคดีของคุณ)

Thai Welfare Association Inc

Suite 204, Level 2, 78 Liverpool Street, Sydney, NSW 2000

P: (02) 9264 3166 F: (02) 9264 3009

E: tw@thaiwelfare.org ABN: 17 701 845 337

www.thaiwelfare.org

TWA

สวัสดิภาพสมาคม Thai Welfare Association

Supporting the Thai Community in Australia

เกิดอะไรขึ้นกับทรัพย์สิน ถ้าอยู่ร่วมกันโดยมีความสัมพันธ์ทางพฤตินัย แต่ไม่ได้แต่งงาน ?

กฎหมายได้ให้ความสำคัญกับการมีความสัมพันธ์ทางพฤตินัย โดยใช้บังคับภายใต้พระราชบัญญัติทรัพย์สิน (ความสัมพันธ์) ของรัฐนิวเซาท์เวลส์

ในการพิจารณาตกลงเรื่องทรัพย์สินภายใต้พระราชบัญญัตินี้ คู่ที่มีความสัมพันธ์ทางพฤตินัยจะต้องอาศัยอยู่ร่วมกันเป็นเวลา 2 ปี หรือมีบุตรร่วมกัน หรือฝ่ายหนึ่งได้มีส่วนร่วมสำคัญในทรัพย์สินของอีกฝ่ายหนึ่ง นอกจากนี้จะต้องสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าทั้งคู่อาศัยอยู่ร่วมกันในช่วงระยะเวลาส่วนใหญ่ของความสัมพันธ์ (ในรัฐนิวเซาท์เวลส์ มักจะถือเอา 1 ใน 3 ของระยะเวลาทั้งหมดที่มีความสัมพันธ์ร่วมกัน)

หลังจากที่ผ่านการพิจารณาถึงความสัมพันธ์ตามเกณฑ์นี้แล้ว การแบ่งทรัพย์สินตามกฎหมายจะเหมือนกับที่กำหนดในกฎหมายครอบครัว ยกเว้นไม่มีการพิจารณาในเรื่องของปัจจัยที่เกี่ยวกับความจำเป็นในอนาคตของแต่ละฝ่าย เพราะฉะนั้น ภายใต้พระราชบัญญัติทรัพย์สิน (ความสัมพันธ์) ศาลจะต้องแบ่งทรัพย์สินตามความเหมาะสมและยุติธรรม โดยจะมี 2 ขั้นตอน คือขั้นตอนแรกเป็นการบ่งชี้และประเมินค่าทรัพย์สินซึ่งแต่ละฝ่ายได้มีส่วนร่วม ขั้นตอนที่สองเป็นการประเมินการมีส่วนร่วมทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งในด้านการเงินและนอกเหนือจากการเงินของแต่ละฝ่าย ต่อการได้มา การรักษาไว้ และการเพิ่มมูลค่าของทรัพย์สิน ซึ่งศาลจะนำเอาการมีส่วนร่วมของภรรยาตามพฤตินัยในบทบาทของผู้ดูแลบ้านและผู้ให้กำเนิดมาพิจารณาด้วย

แม้ว่ากฎหมายนี้จะเหมือนกับกฎหมายครอบครัว ยกเว้นในส่วนของความจำเป็นในอนาคต โดยทั่วไปศาลในรัฐนิวเซาท์เวลส์ค่อนข้างเข้มงวดในการพิจารณาการมีส่วนร่วมในทรัพย์สิน โดยจะให้น้ำหนักในเรื่องของการมีส่วนร่วมด้านการเงินมากกว่า และให้น้ำหนักในเรื่องของการมีส่วนร่วมที่ไม่ใช่ด้านการเงินน้อยกว่า

Thai Welfare Association Inc

Suite 204, Level 2, 78 Liverpool Street, Sydney, NSW 2000

P: (02) 9264 3166 F: (02) 9264 3009

E: tw@thaiwelfare.org ABN: 17 701 845 337

www.thaiwelfare.org

TWA

สวัสดิภาพสมาคม Thai Welfare Association

Supporting the Thai Community in Australia

อะไรคือความรับผิดชอบที่ยังคงไว้ ต่อภรรยาหรือสามี ?

คู่สมรสจะยังคงความรับผิดชอบต่ออีกฝ่ายหนึ่งหรือต่ออดีตคู่สมรสในขอบเขตที่จะสามารถทำได้ ถ้าบุคคลนั้นไม่สามารถที่จะเลี้ยงดูตนเองได้เพียงพอ ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากต้องดูแลบุตรที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี หรือจากที่ตนเองมีอายุมาก หรือเพราะว่าไร้ความสามารถทั้งทางกายภาพหรือทางจิตใจที่จะทำงานได้

ในการตัดสินว่าคู่สมรสจะได้รับการเลี้ยงดูหรือไม่ (และถ้าจะต้องได้รับการเลี้ยงดู จะเป็นเงินเท่าไร) ศาลจะนำเอาเฉพาะปัจจัยที่กำหนดในมาตราที่ 75 วรรค 2 ที่ตรงกับสถานการณ์ระหว่างสามีภรรยาในแต่ละกรณีมาพิจารณา

การเลี้ยงดูภายใต้กฎหมายครอบครัวถือเอาพื้นฐานว่า “ไม่มีใครทำความผิด” ไม่สำคัญว่าใครจะผิดหรือถูกหรือมากน้อยอย่างไร สิ่งที่สำคัญก็คือความจำเป็นของบุคคลนั้นภายใต้การพิจารณาและอยู่ในความสามารถของอีกฝ่ายที่จะจ่ายค่าเลี้ยงดู กฎหมายมาตรานี้ไม่ได้ให้ศาลพิจารณาถึงการปฏิบัติตัวของสามีหรือภรรยา แต่ให้พิจารณาในเรื่องการเงินเป็นหลัก ศาลต้องไม่พิจารณาว่าฝ่ายที่ได้รับการเลี้ยงดูมีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาให้ได้รับเงินบำนาญ เงินช่วยเหลือ หรือเบี้ยเลี้ยงจากเซ็นเตอร์ลิงค์หรือไม่

เงินค่าเลี้ยงดูสำหรับอีกฝ่ายหนึ่งจะถูกยกเลิกเมื่อฝ่ายนั้นแต่งงานใหม่หรือเสียชีวิต หรือจนกระทั่งฝ่ายที่จ่ายค่าเลี้ยงดูเสียชีวิต คำสั่งให้มีการจ่ายค่าเลี้ยงดูอาจจะเปลี่ยนแปลงได้ถ้าหากมีการเปลี่ยนแปลงสถานะทางการเงินของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือมีการเปลี่ยนแปลงค่าครองชีพตามคำสั่งศาล (ประมาณทุก 12 เดือน)

ฉันสามารถระงับการเดินทางออกจากออสเตรเลียของสามี/ภรรยาได้หรือไม่ ?

ถ้ากลัวว่าผู้ปกครองที่ดูแลบุตรจะพาบุตรออกจากประเทศออสเตรเลียโดยไม่ได้รับการยินยอม ศาลสามารถสั่งให้ยึดหนังสือเดินทางได้ เพื่อเป็นการสั่งไม่ให้ผู้ปกครองพาเด็กออกนอกประเทศ

ถ้ายังไม่มีหนังสือเดินทางอยู่ก่อน ผู้ปกครองต้องได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่งเป็นลายลักษณ์อักษร หรือคำสั่งศาลยินยอมก่อนที่จะไปขอหนังสือเดินทาง

Thai Welfare Association Inc

Suite 204, Level 2, 78 Liverpool Street, Sydney, NSW 2000

P: (02) 9264 3166 F: (02) 9264 3009

E: tw@thaiwelfare.org ABN: 17 701 845 337

www.thaiwelfare.org

TWA

สวัสดิภาพสมาคม Thai Welfare Association

Supporting the Thai Community in Australia

การนำเด็กออกนอกประเทศออสเตรเลียโดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองทั้งสองฝ่ายหรือไม่มีคำสั่งศาลถือเป็นความผิด เด็กสามารถถูกนำเข้าไปไว้ในรายชื่อที่คอยระวังเป็นพิเศษ (Watch List) โดยตำรวจจากรัฐบาลกลาง คำสั่งแรกที่ศาลออกให้ใช้คือ กำหนดให้พ่อหรือแม่คนใดคนหนึ่งมีหน้าที่ดูแลเด็กแบบวันต่อวัน และควบคุมดูแลเด็ก

คู่สมรสอาจจะไม่ได้รับอนุญาตให้ออกนอกประเทศหากว่าไม่มีการจัดการทางการเงินที่เหมาะสมสำหรับคู่สมรสอีกฝ่ายหรือ สำหรับเด็ก

สามารถเปลี่ยนนามสกุลของบุตรได้หรือไม่ ?

ชื่อของบุตรไม่สามารถเปลี่ยนได้นอกจากผู้ปกครองทั้งสองได้ตกลงกัน ถ้าพ่อหรือแม่คนใดคนหนึ่งได้ทำไปแล้วอีกฝ่ายหนึ่งมี สิทธิร้องขอให้ศาลสั่งให้มีการเปลี่ยนชื่อกลับเป็นชื่อเดิม การเปลี่ยนชื่อของบุตรจะได้รับอนุญาตก็ต่อเมื่อก่อให้เกิดผลประโยชน์ สูงสุดแก่เด็ก (เช่น เมื่อพ่อหายสาบสูญ ไม่มีการติดต่อกับบุตร ภรรยาแต่งงานใหม่ และสามีใหม่ยอมรับผิดชอบต่อบุตร) ผู้หญิงต้องเปลี่ยนกลับไปเป็นชื่อเดิมที่ใช้ก่อนแต่งงาน ไม่จำเป็นที่จะต้องจัดการเปลี่ยนชื่อในเอกสารใด ๆ การใช้ใบสูติบัตรก็ เพียงพอที่จะเป็นหลักฐานพิสูจน์ได้

Thai Welfare Association Inc

Suite 204, Level 2, 78 Liverpool Street, Sydney, NSW 2000

P: (02) 9264 3166 F: (02) 9264 3009

E: tw@thaiwelfare.org ABN: 17 701 845 337

www.thaiwelfare.org

